

Spojené veci C-402/05 P a C-415/05 P

Yassin Abdullah Kadi a Al Barakaat International Foundation proti Rade Európskej únie a Komisii Európskych spoločenstiev

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP) — Obmedzujúce opatrenia namierené proti osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom — Organizácia Spojených národov — Bezpečnostná rada — Rezolúcie prijaté podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov — Vykonanie v rámci Spoločenstva — Spoločná pozícia 2002/402/SZBP — Nariadenie (ES) č. 881/2002 — Opatrenia týkajúce sa fyzických osôb a právnických osôb zahrnutých do zoznamu stanoveného orgánom Organizácie Spojených národov — Zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov — Výbor Bezpečnostnej rady zriadený odsekom 6 rezolúcie Bezpečnostnej rady č. 1267 (1999) (výbor pre sankcie) — Zahrnutie týchto fyzických osôb a právnických osôb do prílohy I nariadenia (ES) č. 881/2002 — Žaloba o neplatnosť — Právomoc Spoločenstva — Spojený právny základ článkov 60 ES, 301 ES a 308 ES — Základné práva — Právo na ochranu vlastníckeho práva, právo byť vypočutý a právo na účinné súdne preskúmanie“

Návrhy prednesené 16. januára 2008 — generálny advokát M. Poiares Maduro . . . I - 6363
Návrhy prednesené 23. januára 2008 — generálny advokát M. Poiares Maduro . . . I - 6387
Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 3. septembra 2008 I - 6411

Abstrakt rozsudku

1. *Akty inštitúcií — Volba právneho základu — Nariadenie, ktoré ukladá obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom*
(Článok 57 ods. 2 ES, články 60 ES, 133 ES a 301 ES; nariadenie Rady č. 881/2002)
2. *Akty inštitúcií — Volba právneho základu — Akty Spoločenstva smerujúce k cieľom Spoločenstva v rámci Zmluvy EÚ v oblasti vonkajších vzťahov — Článok 308 ES — Nepripustnosť*
(Články 60 ES, 301 ES a 308 ES; článok 3 EÚ)
3. *Akty inštitúcií — Volba právneho základu — Nariadenie, ktoré ukladá obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom*
(Články 60 ES, 301 ES a 308 ES; nariadenie Rady č. 881/2002)
4. *Európske spoločenstvá — Súdne preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií — Akt vykonávajúci rezolúcie Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov — Incidenčné preskúmanie zákonnosti rozhodnutí Bezpečnostnej rady — Vylúčenie*
(Článok 220 ES; nariadenie Rady č. 881/2002)
5. *Právo Spoločenstva — Zásady — Základné práva — Zohľadnenie Európskeho dohovoru o ľudských právach*
(Články 220 ES, 307 ES; článok 6 ods. 1 EÚ)
6. *Medzinárodné právo verejné — Charta Organizácie Spojených národov — Rezolúcie Bezpečnostnej rady prijaté podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov*
7. *Európske spoločenstvá — Súdne preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií — Nariadenie, ktoré ukladá obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom*
8. *Európske spoločenstvá — Súdne preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií — Nariadenie, ktoré ukladá obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom*

9. *Európske spoločenstvá — Súdne preskúmanie zákonnosti aktov inštitúcií — Nariadenie, ktoré ukladá obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom*
10. *Žaloba o neplatnosť — Zrušujúci rozsudok — Účinky — Obmedzenie Súdny dvorom — Nariadenie, ktoré ukladá obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Káida a Talibanom*
(Článok 231 ES)

1. Prijatie výkladu článkov 60 ES a 301 ES, podľa ktorého stačí, aby sa obmedzujúce opatrenia upravené rezolúciou Bezpečnostnej rady Organizácie Spojených národov 1390 (2002) a vykonané nariadením č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, sa týkali fyzických alebo právnických osôb nachádzajúcich sa v tretej krajine alebo s ňou spojených z iného dôvodu, by dávalo veľmi široký rozsah týmto ustanoveniam a nijako by neprihliadalo na požiadavku vyplývajúcu z ich samotného znenia, aby opatrenia prijaté na základe uvedených ustanovení boli prijaté proti tretím krajinám.

a v dôsledku toho jeho potrebný účinok, pretože toto ustanovenie sa, podľa svojho znenia, týka prijatia opatrení, ktoré zasahujú hospodárske vzťahy s tretími krajinami potenciálne veľmi odlišnými, a teda *a priori* nemôžu byť obmedzené na oblasti patriace do iných vecných právomocí Spoločenstva, ako napríklad oblasť spoločnej obchodnej politiky alebo voľného pohybu kapitálu. Uvedený výklad nemá oporu v znení článku 301 ES, keďže ten zveruje vecnú právomoc Spoločenstvu, ktorej rozsah je v zásade autonómny vo vzťahu k rozsahu iných právomocí Spoločenstva.

Na jednej strane výklad článku 301 ES, podľa ktorého tento článok zavádza procesné premostenie medzi Spoločenstvom a Európskou úniou, takže ho treba vykladať tak široko ako relevantné právomoci Spoločenstva vrátane tých, ktoré sa týkajú spoločnej obchodnej politiky a voľného pohybu kapitálu, je spôsobilý obmedziť svoju pôsobnosť

Na druhej strane vzhľadom na cieľ a obsah uvedeného nariadenia sa nemožno domnievať, že toto nariadenie sa týka osobitne medzinárodného obchodu tým, že je určené predovšetkým na podporu, uľahčenie a úpravu obchodných vzťahov, a teda nemôže byť založené na právomoci Spoločenstva v oblasti spoločnej obchodnej politiky. Akt Spoločenstva totiž spadá do

výlučnej právomoci v oblasti spoločnej obchodnej politiky podľa článku 133 ES iba vtedy, ak sa špecificky vzťahuje na medzinárodný obchod tým, že jeho hlavným účelom je podporovať, uľahčovať alebo upravovať obchodné vzťahy, a má priamy a bezprostredný účinok na obchod s dotknutými tovarmi. Rovnako nie je možné domnievať sa, že uvedené nariadenie patrí do pôsobnosti ustanovení Zmluvy týkajúcich sa voľného pohybu kapitálu a platieb v rozsahu, v akom zakazuje prevod hospodárskych zdrojov na fyzické osoby v tretích krajinách. Pokiaľ ide v prvom rade o článok 57 ods. 2 ES, dotknuté obmedzujúce opatrenia nepatria do jednej z kategórií vymenovaných v tomto ustanovení. Čo sa ďalej týka článku 60 ods. 1 ES, toto ustanovenie rovnako nemôže odôvodniť sporné nariadenie, keďže jeho pôsobnosť je určená pôsobnosťou článku 301 ES. Pokiaľ ide o článok 60 ods. 2 ES, toto ustanovenie neobsahuje právomoc Spoločenstva na tento účel, keďže sa obmedzuje na to, že umožňuje členským štátom prijať z určitých výnimočných dôvodov jednostranné opatrenia proti tretej krajine týkajúce sa pohybu kapitálu a platieb s výhradou právomoci Rady uložiť členskému štátu povinnosť zmeniť alebo zrušiť takéto opatrenia.

2. Konceptcia, podľa ktorej by článok 308 ES umožnil v osobitnom kontexte článkov 60 ES a 301 ES prijatie aktov Spoločenstva smerujúcich nie k jednému z cieľov Spoločenstva, ale k jednému z cieľov v rámci Zmluvy EÚ v oblasti vonkajších vzťahov, medzi ktorými sa nachádza spoločná zahraničná a bezpečnostná politika (SZBP), naráža na samotné znenie článku 308 ES.

Ak je správne, že bolo upravené premostenie medzi činnosťami Spoločenstva obsahujúcimi hospodárske opatrenia podľa článkov 60 ES a 301 ES a cieľmi Zmluvy ES v oblasti vonkajších vzťahov, vrátane SZBP, ani znenie ustanovení Zmluvy ES, ani jej štruktúra nedávajú základ pre koncepciu, podľa ktorej sa toto premostenie rozširuje na ďalšie ustanovenia Zmluvy ES a osobitne na článok 308 ES.

Odvolať sa na článok 308 ES vyžaduje, aby zamýšľaná činnosť na jednej strane súvisela s „fungovaním spoločného trhu“ a na druhej strane mala za cieľ uskutočnenie „niektorého z cieľov Spoločenstva“. Tento posledný pojem, vzhľadom na jeho jasné a presné znenie, nemožno v nijakom prípade chápať ako zahŕňajúci ciele SZBP.

(pozri body 168, 176 — 178, 183, 185, 187 — 191, 193)

Koexistencia Únie a Spoločenstva ako integrovaných, avšak rozdielnych právnych poriadkov, ako aj ústavná architektúra pilierov, zamýšľaná autormi v súčasnosti účinných zmlúv, predstavujú okrem iného dôvody inštitucionálnej povahy brojace proti rozšíreniu uvedeného premostenia na články Zmluvy ES iné ako tie, s ktorými vytvára vzťah výslovným spôsobom.

Okrem toho článok 308 ES, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou inštitucionálneho poriadku založeného na zásade pridelených právomocí, nemôže predstavovať základ pre rozšírenie oblasti právomocí Spoločenstva nad všeobecný rámec vyplývajúci zo súhrnu ustanovení Zmluvy ES a osobitne z tých, ktoré definujú úlohy a činnosti Spoločenstva.

Rovnako článok 3 EÚ, osobitne druhý odsek, nemôže slúžiť ako základ pre rozšírenie právomocí Spoločenstva nad rámec cieľov Spoločenstva.

3. Článok 308 ES umožňuje kompenzovať nedostatok právomoci v prípade, že osobitné ustanovenia Zmluvy výslovne alebo implicitne nezverujú inštitúciám Spoločenstva právomoc prijať akt, a ak je táto právomoc potrebná na to, aby Spoločenstvo mohlo vykonávať svoju úlohu na dosiahnutie niektorého z cieľov stanovených v Zmluve.

Nariadenie č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, v časti, v ktorej ukladá obmedzujúce opatrenia hospodárskej a finančnej povahy, zjavne patrí do pôsobnosti *ratione materiae* článkov 60 ES a 301 ES. Tieto články však neupravovali nijaké výslovné alebo implicitné právomoci konať na uloženie takýchto opatrení adresátom, ktorí nemajú žiadny vzťah s vládnyim režimom tretej krajiny, akými sú adresáti uvedení v uvedenom nariadení, tento nedostatok právomoci v dôsledku obmedzení pôsobnosti *ratione personae* týchto ustanovení môže byť nahradený odvolaním sa na článok 308 ES ako na právny základ tohto nariadenia okrem týchto dvoch prvých ustanovení zakladajúcich tento akt z hľadiska jeho vecného dosahu, samozrejme, s tým, že ďalšie podmienky, ktorým podlieha uplatniteľnosť článku 308 ES, boli splnené.

(pozri body 197 — 204)

Kedže cieľ sledovaný týmto nariadením je znemožniť osobám spojeným

s Usámom bin Ládinom, so sieťou Al-Káida a s Talibanom disponovať akýmkoľvek finančnými a ekonomickými zdrojmi, aby sa zabránilo financovaniu teroristických aktivít, môže byť spojený s jedným z cieľov Spoločenstva v zmysle článku 308 ES. Články 60 ES a 301 ES totiž v časti, v ktorej upravujú právomoc Spoločenstva na uloženie obmedzujúcich opatrení hospodárskej povahy na účely vykonania činností prijatých v rámci spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky, sú výrazom implicitného a základného cieľa, a to cieľa umožniť prijatie takýchto opatrení účinným použitím nástroja Spoločenstva. Tento cieľ môže byť považovaný za predstavujúci cieľ Spoločenstva v zmysle článku 308 ES.

Vykonanie takýchto opatrení použitím nástroja Spoločenstva neprekračuje všeobecný rámec vyplývajúci zo súhrnu ustanovení Zmluvy, keďže svojou povahou predstavujú okrem iného vzťah s fungovaním spoločného trhu, pričom tento vzťah zakladá ďalšiu podmienku uplatnenia článku 308 ES. Ak totiž finančné a hospodárske opatrenia ako tie, ktoré sú uložené uvedeným nariadením, boli uložené jednostranne každým členským štátom, rozšírenie týchto vnútroštátnych opatrení sa môže dotknúť fungovania spoločného trhu.

(pozri body 211, 213, 216, 222, 225 — 227, 229, 230)

4. Spoločenstvo je spoločenstvom práva, pretože akty tak jeho členských štátov, ako aj jeho inštitúcií podliehajú preskúmaniu ich súladu so základnou ústavnou listinou, ktorou je Zmluva, a pretože táto Zmluva ustanovila úplnú sústavu žalôb a konaní, ktorých cieľom je zveriť Súdnemu dvoru právomoc preskúmať zákonnosť aktov inštitúcií. Medzinárodná dohoda nemôže zasahovať do systému právomoci stanoveného Zmluvami, a teda do samostatnosti právneho systému Spoločenstva, ktorého dodržiavanie Súdny dvor zabezpečuje podľa článku 220 ES, pričom ide o výlučnú právomoc, ktorá vyplýva zo samotných základov Spoločenstva.

Pokiaľ ide o akt Spoločenstva, akým je nariadenie č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, ktorý má vykonať rezolúciu Bezpečnostnej rady prijatú podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov, nie je úlohou súdu Spoločenstva v rámci výlučnej právomoci, ktorú upravuje článok 220 ES, preskúmať zákonnosť takejto rezolúcie prijatej týmto medzinárodným orgánom, keďže toto preskúmanie sa obmedzuje na skúmanie zlučiteľnosti tejto rezolúcie s *ius cogens*, ale preskúmať zákonnosť vykonávacieho aktu Spoločenstva.

Rozsudok súdu Spoločenstva, ktorým by sa rozhodlo, že akt Spoločenstva, ktorý má vykonať takúto rezolúciu, je v rozpore s vyššou normou právneho poriadku Spoločenstva, nezahŕňa spochybnenie prednosti tejto rezolúcie z hľadiska medzinárodného práva.

V tejto súvislosti povinnosti, ktoré ukladá medzinárodná dohoda, nemôžu mať za následok zasahovanie do ústavných zásad Zmluvy ES, vrátane zásady, podľa ktorej všetky akty Spoločenstva musia dodržiavať základné práva, pričom toto dodržiavanie predstavuje podmienku ich zákonnosti, ktorú má Súdny dvor preskúmať v rámci úplnej sústavy žalôb a konaní, ktoré upravuje táto Zmluva.

(pozri body 281, 282, 286 — 288)

5. Základné práva tvoria neoddeliteľnú súčasť všeobecných právnych zásad, ktorých dodržiavanie zabezpečuje Súdny dvor. Na tieto účely sa Súdny dvor inšpiruje ústavnými tradíciami spoločnými pre členské štáty, ako aj usmerneniami, ktoré vyplývajú z medzinárodných nástrojov ochrany ľudských práv, na ktorých tvorbe členské štáty spolupracovali alebo ku ktorým pristúpili. Zvláštny význam prináleží v tejto súvislosti Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Dodržiavanie ľudských práv tak predstavuje podmienku zákonnosti aktov Spoločenstva a v Spoločenstve nemožno prijať opatrenia nezlučiteľné s ich dodržiavaním.

Zásady riadiace medzinárodný právny poriadok Organizácie Spojených národov v sebe nezahŕňajú, že súdne preskúmanie vnútornej zákonnosti nariadenia č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, vzhľadom na základné práva je vylúčené z dôvodu, že tento akt má vykonať rezolúciu Bezpečnostnej rady prijatú podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov. Takáto súdna imunita aktu Spoločenstva ako dôsledok zásady prednosti na úrovni medzinárodného práva povinností vyplývajúcich z Charty Organizácie Spojených národov, osobitne tých, ktoré sa týkajú vykonania rezolúcií Bezpečnostnej rady prijatých podľa kapitoly VII Charty, nemá žiadny základ v Zmluve ES. Článok 307 ES nemôže v nijakom prípade umožniť spochybnenie zásad, ktoré vyplývajú zo samotných základov právneho poriadku Spoločenstva, medzi ktoré patria zásady slobody, demokracie, ako aj dodržiavania ľudských práv a základných slobôd upravených v článku 6 ods. 1 EÚ ako základu Únie.

Hoci článok 300 ods. 7 ES stanovuje, že dohody uzavreté podľa podmienok stanovených v tomto článku sú záväzné pre orgány Spoločenstva a členské štáty, toto ustanovenie, ak by bolo uplatniteľné na Chartu Organizácie Spojených národov, by malo prednosť pred sekundárnou právnou úpravou Spoločenstva. Táto prednosť sa však na úrovni práva Spoločenstva nerozširuje na primárne právo a osobitne na všeobecné zásady, medzi ktoré patria základné práva.

Súdy Spoločenstva musia teda v súlade s právomocami, ktoré sú im zverené podľa Zmluvy ES, v podstate zabezpečiť úplné preskúmanie zákonnosti súhrnu aktov Spoločenstva vzhľadom na základné práva, vrátane aktov Spoločenstva, ktoré, ako dotknuté nariadenie, majú vykonať rezolúcie prijaté Bezpečnostnou radou podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov.

(pozri body 283 — 285, 299, 303, 304, 306 — 308, 326)

6. Právomoci Spoločenstva musia byť vykonávané za dodržiavania medzinárodného

práva a akt prijatý na základe jeho právomocí musí byť vykladaný a jeho pôsobnosť obmedzená vo svetle relevantných pravidiel medzinárodného práva.

Pri výkone svojej právomoci prijímať akty Spoločenstva na základe článkov 60 ES a 301 ES na vykonanie rezolúcií prijatých Bezpečnostnou radou podľa kapitoly VII Charty Organizácie Spojených národov musí Spoločenstvo priznať osobitný význam skutočnosti, že v súlade s článkom 24 Charty Organizácie Spojených národov predstavuje prijatie rezolúcií Bezpečnostnou radou podľa kapitoly VII tejto charty výkon hlavnej zodpovednosti, ktorá je zverená tomuto medzinárodnému orgánu na zachovanie mieru a bezpečnosti na svetovej úrovni, teda zodpovednosti, ktorá v rámci uvedenej kapitoly VII zahŕňa právomoc určiť, čo predstavuje ohrozenie medzinárodného mieru a bezpečnosti, ako aj prijať opatrenia nevyhnutné na ich zachovanie alebo ich opätovné nastolenie.

Napriek tomu Charta Organizácie Spojených národov neukladá povinnosť výberu vopred určeného modelu na vykonanie rezolúcií prijatých Bezpečnostnou radou podľa svojej kapitoly VII, keďže toto vykonanie sa musí uskutočniť v súlade s postupmi uplatniteľnými

v tomto ohľade vo vnútroštátnom právnom poriadku každého členského štátu OSN. Charta Organizácie Spojených národov totiž v zásade ponecháva na členoch OSN voľný výber medzi rôznymi možnými modelmi prijatia takýchto rezolúcií v ich vnútroštátnom právnom poriadku.

Spoločenstva smerujúci k vykonaniu rezolúcie prijatej Bezpečnostnou radou v rámci boja proti terorizmu, naliehavé zistenia týkajúce sa bezpečnosti alebo vedenia medzinárodných vzťahov Spoločenstva a jeho členských štátov môžu brániť oznámeniu niektorých skutočností dotknutým osobám, a teda aj ich vypočutiu v tejto záležitosti.

(pozri body 291, 293, 294, 298)

7. Pokiaľ ide o práva na obhajobu a osobitne právo byť vypočutý vo veci obmedzujúcich opatrení, aké ukladá nariadenie č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, nemožno od orgánov Spoločenstva vyžadovať, aby oznámili tieto dôvody pred pôvodným zahrnutím fyzickej alebo právnickej osoby do uvedeného zoznamu. Takéto predchádzajúce oznámenie by totiž mohlo ohroziť účinnosť opatrení zmrazenia finančných prostriedkov a hospodárskych zdrojov, ktoré ukladá toto nariadenie. Z dôvodov týkajúcich sa tiež cieľa sledovaného uvedeným nariadením a účinnosti ním upravených opatrení orgány Spoločenstva rovnako nemali povinnosť pristúpiť k vypočutiu žalobcov pred pôvodným zahrnutím ich mien a názvov do zoznamu prebratého do prílohy I tohto nariadenia. Navyše, pokiaľ ide o akt

Práva na obhajobu, osobitne právo byť vypočutý, však zjavne nie sú dodržané, keďže ani dotknuté nariadenie, ani spoločná pozícia 2002/402 o obmedzujúcich opatreniach proti Usámovi bin Ládinovi, členom organizácie Al-Káida a Talibanu a ďalším jednotlivcom, skupinám, podnikom a subjektom, ktoré sú s nimi spojené, na ktorú uvedené nariadenie odkazuje, neupravujú postup oznámenia skutočností odôvodňujúcich zahrnutie mien a názvov dotknutých osôb do prílohy I uvedeného nariadenia a ich vypočutie, či už súčasne s týmto zahrnutím, alebo po ňom, a následne že Rada neoznámila odvolateľom skutočností pripísané v ich neprospech na odôvodnenie obmedzujúcich opatrení, ktoré im boli uložené, ani im nepriznala právo získať vedomosť o týchto skutoč-

nostiach v primeranej lehote po uložení týchto opatrení.

podmienok a rozhodnúť pri plnej znalosti veci, či je potrebné obrátiť sa na súd Spoločenstva, ako aj na umožnenie súdu v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť dotknutého aktu Spoločenstva, čo je jeho úlohou podľa Zmluvy.

(pozri body 334, 338, 339, 341, 342, 345, 348)

8. Zásada účinnej súdnej ochrany predstavuje všeobecnú zásadu práva Spoločenstva, ktorá vyplýva z ústavných tradícií spoločných všetkým členským štátom a ktorá je zakotvená v článkoch 6 a 13 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom táto zásada bola takisto potvrdená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie.

Ak teda nie sú uvedené fyzické alebo právnické osoby informované o skutočnostiach pripísaných v ich neprospech a vzhľadom na vzťahy, ktoré existujú medzi právami na obhajobu a právom na účinné súdne preskúmanie, tiež nemôžu brániť svoje práva vo vzťahu k týmto skutočnostiam za uspokojivých podmienok pred súdom Spoločenstva, a tento súd nie je spôsobilý preskúmať zákonnosť uvedeného nariadenia v rozsahu, v akom sa týka týchto fyzických alebo právnických osôb, takže sa musí konštatovať porušenie tohto práva na účinné súdne preskúmanie.

Dodržanie povinnosti oznámiť dôvody, na ktorých je založené zahrnutie mena fyzickej osoby alebo názvu právnickej osoby do zoznamu tvoriaceho prílohu I nariadenia č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, je totiž nevyhnutné tak na umožnenie adresátom obmedzujúcich opatrení brániť svoje práva za najlepších možných

(pozri body 335 — 337, 349, 351)

9. Význam cieľov sledovaných aktom Spoločenstva môže odôvodniť negatívne následky, a to aj rozsiahle, pre určité

subjekty vrátane tých, ktoré nemajú nijakú zodpovednosť, pokiaľ ide o situáciu, ktorá viedla k prijatiu dotknutých opatrení, ale ktoré sú dotknuté najmä na svojich vlastníckych právach.

vec príslušným orgánom, ako to vyžaduje článok 1 protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vzhľadom na cieľ všeobecného záujmu, ktorý je základný pre medzinárodné spoločenstvo, rovnako ako boj, prostredníctvom všetkých prostriedkov v súlade s Chartou Organizácie Spojených národov, proti hrozbám voči medzinárodnému mieru a bezpečnosti, ktorý zafažujú akty terorizmu, zmrazenie finančných prostriedkov, finančných aktív a iných hospodárskych zdrojov osôb označených Bezpečnostnou radou alebo výborom pre sankcie za spojené s Usámom bin Ládinom, so sieťou Al-Káida a s Talibanom nemôže byť samo osebe nevhodné alebo neprimerané. V tejto súvislosti obmedzujúce opatrenia, ktoré ukladá nariadenie č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida a Talibanom, predstavujú obmedzenia práva vlastníť majetok, ktoré v podstate môžu byť odôvodnené.

Uloženie obmedzujúcich opatrení, ktoré obsahuje uvedené nariadenie voči fyzickej alebo právnickej osobe, z dôvodu jej zahrnutia do zoznamu obsiahnutého v jeho prílohe I, teda predstavuje neodôvodnené obmedzenie jej práva vlastníť majetok, keďže toto nariadenie bolo prijaté bez toho, aby poskytlo akúkoľvek záruku, ktorá by umožnila takejto fyzickej alebo právnickej osobe predložiť jej vec príslušným orgánom, a to v situácii, v ktorej obmedzenie jej vlastníckych práv musí byť považované za značné vzhľadom na všeobecný rozsah a skutočné pretrvávanie obmedzujúcich opatrení, ktorých je predmetom.

(pozri body 361, 363, 366,
368 — 370)

Uplatniteľné konania však musia priznať dotknutej fyzickej alebo právnickej osobe primeranú príležitosť predložiť jej

10. V rozsahu, v akom nariadenie, akým je nariadenie č. 881/2002, ktoré ukladá niektoré obmedzujúce opatrenia namierené proti niektorým osobám spojeným s Usámom bin Ládinom, sieťou Al-Qaida

a Talibanom, musí byť zrušené v časti, v ktorej sa týka odvolateľov, z dôvodu porušenia zásad uplatniteľných v rámci konania pri prijímaní obmedzujúcich opatrení zavedených týmto nariadením, nemožno vylúčiť, že uloženie takýchto opatrení odvolateľom sa v podstate môže ukázať ako dôvodné.

Zrušenie tohto nariadenia s okamžitým účinkom by tak mohlo vážne a nenapraviteľne zasiahnuť účinnosť obmedzujúcich opatrení, ktoré ukladá

uvedené nariadenie a ktoré Spoločenstvo musí vykonať, keďže v čase pred jeho prípadným nahradením novým nariadením by odvolatelia mohli prijať opatrenia, aby sa vyhli tomu, že zmrazenie finančných prostriedkov ešte bude možné na ne uplatniť. Za týchto okolností sa správne uplatní článok 231 ES tak, že sa ponechajú účinky uvedeného nariadenia v rozsahu, v akom sa týka odvolateľov, počas obdobia, ktoré nemôže prekročiť tri mesiace odo dňa vyhlásenia rozsudku.

(pozri body 373, 374, 376)